

# 'Kijken wat wél kan'

## Bodegraafse stichting brengt Mediërend Leren naar Litouwen



**MICHEL DROST**  
MICHEL@ALPHEN.CC

**U**niversiteiten en dorps-schooltjes in Litouwen krijgen al jaren bezoekjes van de Bodegraafse onderwijskenners Emiel van Doorn.

Deze week kwamen maar liefst twaalf politici uit de Baltische staat hiernaartoe om Van Doorn aan het werk te zien. Enkele vragen aan de oprichter van de Stichting ter Bevordering van de Cognitieve Ontwikkeling (StiBCO).

*Allereerst maar: Mediërend Leren??*

„Begrijpelijke vraag. Het gaat om het uitgaan van de kwaliteiten in plaats van beperkingen: kijken naar wat iemand wél kan in plaats van naar wat die níet kan, of het nou gaat om motorische, verstandelijke of gedragsproblemen. Ik zoek in de hersenpannetjes welke functies wel werken en maak die actief. Dat gaat tegen de stroming in: meestal kijken we naar wat er mis is. Maar bij iemand met adhd kun je zeggen dat die medicijnen moet slikken, maar je kunt ook ontdekken dat bijvoorbeeld zijn snelheid van denken in zijn voordeel kan werken. Mijn cliënten zijn 6 maanden tot 90 jaar oud.”

*En hoe raakt een clubje in Bodegraven zo betrokken bij Litouwen?*

„Nadat Litouwen onder het Russische juk vandaan was, kwamen Nederlanders met Litouwse roots daar weer terecht. Zij zagen dat het onderwijs nog heel erg op een Sovjet leest geschoeid is en vroegen mij of ik er niet iets wilde doen. Sindsdien ga ik er meerdere keren per jaar heen. Het blijft kleinschalig, want er is weinig geld.”

*Wat houdt die 'Sovjet leest' in?*

„Eigenlijk lijkt het op ons onderwijs in de jaren vijftig: in een rijtje naar binnen, naast je tafel wachten tot de docent binnen is en urenlang alleen maar opletten.”

*En wat is daar erg aan?*

„Ik oordeel daar niet over. Maar Litouwen heeft zelf gekozen dat ze meer discussie onder leerlingen willen, dat ze vragen stellen, kunnen samenwerken en zelf informatie opzoeken. Ik laat leerlingen zelf uitleggen hoe ze les willen, dan moeten ze wel meepraten.”

*Wat hebben de politici geleerd?*

„Ze zagen hoe ik een zwaar gehandicapte cliënt behandel. Ze waren erg onder de indruk om te zien dat er wél een andere aanpak is dan alleen voor ze te zorgen en voorzichtig met ze te zijn. Ook de kinderen vinden het geweldig als je uitgaat van wat ze wel kunnen.”